

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 52. Epiphanius obit. Anthimus Patriarcha Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. Itaque Ecclesiæ Africanæ post tot ca-
 A. C. 535. lamitates reflorescebant, & conversio-
 ne quorundam Barbarorum augebantur.
Procop. IV. ædif. c. 8. Nimirum fidem susceperunt Mauri, qui
 Regionem Tripolitanæ vicinam incole-
 bant. Horum urbs Cidamus appellaba-
 tur, ipsique dicebantur *Pacati*, ob in-
 tegerrimam fidem, qua Pacem cum
 Romanis servabant. Omnes Justiniani
Ibid. c. 4. Imperatoris cura, sicut etiam Gadabitani
 Leptisensibus proximi ad Christiana Sa-
 cra transierunt. In extrema parte Pen-
 tapoleos duæ urbes erant positæ, quæ
Ibid. c. 2. ambæ Augila dicebantur. Incolæ adhuc-
 dum Ammonem & Alexandrum Divinis
 honoribus prosequiebantur, iisque fere-
 bant Sacrificia. Justinianus vera fide im-
 bui jussit, & Christianos reddidit ædifica-
 ta in eorum Patria S. Virginis Ecclesia.
 In Ecclesiam mutavit templum, quod Ju-
 dæi habebant Borione, urbe Maurusianis
 contermina. Eam ipsi a Salomone ædi-
 ficatam jactabant. Hos igitur omnes Ju-
 stinianus adduxit, ut Religionem Chri-
 stianam amplecterentur.

§. LII.

*Epiphanius obit. Anthimus Patriarcha
 Constantinopolitanus.*

Interim Epiphanio Constantinopolitano
 Patriarcha anno 535. vita functo An-
 thimus

thimus Episcopus Trapezuntinus Theo-
 doræ Imperatricis favore in Sedem de-
 functi euectus est. Catholicus a pleris-
 que habebatur, hinc unus ex Delegatis
 Catholicorum contra Severianos fuerat.
 Re ipsa tamen sicut & ipsa Imperatrix
 Concilii Calcedonensis hostis erat. E-
 phrem Patriarcha Antiochenus de hac
 ordinatione certior factus scripsit Impe-
 ratori, rogans, ut curam gereret, ut Epi-
 stolæ Synodicæ Anthimi, quas pro more
 missurus esset, Doctrinæ Ecclesiæ inte-
 gerrime consentirent. Acceptis deinde
 ipsius epistolis Synodicis ad eundem re-
 scripsit, non recusans easdem recipere
 (quippe Anthimus impiam Doctrinam so-
 lenter texerat) sed rogans, ut Fidem
 suam magis clare & distincte exponeret,
 atque Eutychem Doctrinamque ejus ana-
 thematizaret. Ephrem, quid Anthimus
 sentiret, minime ignorabat; id enim
 cognoscimus ex Epistola ipsius ante ad
 eum data, in qua monstrabat, quod Con-
 cilium Calcedonense Nestorium & Euty-
 chem pariter damnasset, & ostendebat,
 in quo articulo posterior esset Hæreti-
 cus.

Anthimo ordinato eo usque Acepha-
 lorum crevit audacia, ut illius Sectæ Du-
 ces, scilicet, Severus Anti-Patriarcha An-
 tiochenus, Petrus a Sede Apamiensi pul-
 sus, & aliquis Monachus Syrus, cui no-
 men

Sæculum VI.
 A. C. 535.

Liber c. 20.
 Marc. Chro.
 an. 535.

Sup. §. 32.

Phot. Bibl.
 Cod. 128. p.
 777. in fin.

Ibid. p. 781.

Sæculum VI.
A. C. 535.
Lib. tom. 5.
Cons. p. 32.

men Zoara, non tantum Constantinopolim se conferrent, sed etiam in privatorum domibus conventus agerent, imo & baptizarent. Abbates Catholici Constantinopolitani Romam miserunt, qui docerent, quam malo loco Res fidei starent; cum vero comperissent, ipsum Papam Constantinopolim venturum, adventum ejus expectare statuerunt, postquam Imperator promisisset, curaturum se, ut omnia effectui darentur, quæcunque Pontifex contra Schismaticos Canonice decrevisset.

§. LIII.

Agapitus Papa Constantinopoli.

Procop. 1.
Goth.
Liber brev.
c. 21.
Marcel. Chr.
an. 535. 596.

Agapitus Papa Theodati Regis Gothorum imperio Constantinopolim proficisci coactus est. Quippe cum Justinianus devictis Vandalis, & Africa in potestatem redacta, etiam Italiam a Gothorum jugo liberare cogitaret, Theodatus imminente periculo territus, datis ad Papam Senatūque Romanum litteris mortem denunciat Senatoribus, uxoribus Liberisque eorum, nisi efficerent, ut Imperatoris exercitus ab Italia averteretur. Ergo Agapitus Papa hanc Legationem in se suscipere quasi compulsus, cum tam longo itineri subeundo pecuniæ sibi non suppetere, Vasa sacra Ecclesiæ S. Petri oppignoravit, pro pecuniæ Summa, quam ei